

Europeiska unionens officiella tidning

L 137

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextionde årgången

24 maj 2017

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852 av den 17 maj 2017 om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008 ⁽¹⁾ 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen ⁽¹⁾ 22

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017) 40

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016) 42

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/852

av den 17 maj 2017

om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kvikksilver är ett mycket giftigt ämne och utgör ett globalt och omfattande hot mot människors hälsa, inklusive i form av metylkvicksilver i fisk och skaldjur, ekosystem samt i vilda djur och växter. Kvikksilverföroreningarna är gränsöverskridande, mellan 40 % och 80 % av den totala depositionen av kvicksilver i unionen har sitt ursprung utanför unionen. Därför krävs åtgärder på lokal, regional, nationell och internationell nivå.
- (2) De flesta kvicksilverutsläpp och tillhörande exponeringsrisker härrör från antropogen verksamhet, bland annat primär kvicksilverbrytning och bearbetning, användning av kvicksilver i produkter och industriprocesser, icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld samt kolförbränning och hantering av kvicksilveravfall.
- (3) I det sjunde miljöhandlingsprogrammet, som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU ⁽³⁾, fastställs det långsiktiga målet om en giftfri miljö, och för detta ändamål föreskrivs att åtgärder krävs för att till 2020 säkerställa en minimering av betydande negativa effekter av kemikalier på människors hälsa och miljön.

⁽¹⁾ EUT C 303, 19.8.2016, s. 122.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2017.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (4) Kommissionens meddelande av den 28 januari 2005 till rådet och Europaparlamentet med titeln *Gemenskapens kvicksilverstrategi*, som sågs över den 7 december 2010 (nedan kallad *strategin*), syftar till att minimera och, när så är möjligt, slutligen helt undanröja de globala antropogena kvicksilverutsläppen till luft, vatten och mark.
- (5) Betydande framsteg har gjorts i unionen under de senaste tio åren när det gäller hanteringen av kvicksilver efter antagandet av strategin och av ett antal olika åtgärder avseende utsläpp och användning av kvicksilver, tillgång och efterfrågan på kvicksilver samt hantering av överskott och lager av kvicksilver.
- (6) I strategin rekommenderas att förhandlingar om och ingående av ett internationellt rättsligt bindande instrument om kvicksilver bör vara en prioritering, eftersom enbart unionsåtgärder inte kan garantera ett effektivt skydd för unionens befolkning mot kvicksilvrets negativa hälsoeffekter.
- (7) Unionen och 26 medlemsstater har undertecknat 2013 års Minamatakonvention om kvicksilver (nedan kallad *konventionen*). De två medlemsstater som inte har undertecknat konventionen, Estland och Portugal, har uttryckt sitt åtagande att ratificera den. Unionen och samtliga medlemsstater har därför åtagit sig att ingå, införliva och genomföra konventionen.
- (8) Ett snabbt godkännande av konventionen av unionen och medlemsstaternas ratificering av den kommer att uppmuntra viktiga globala användare och utsläppare av kvicksilver, som har undertecknat konventionen, att ratificera och genomföra den.
- (9) Denna förordning bör komplettera unionens regelverk och innehålla de bestämmelser som krävs för att säkerställa att unionens regelverk fullständigt överensstämmer med konventionen, så att unionen och dess medlemsstater kan godkänna respektive ratificera och genomföra konventionen.
- (10) Ytterligare åtgärder från unionens sida som går utöver kraven i konventionen skulle, likt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 ⁽¹⁾, bana väg för kvicksilverfria produkter och processer.
- (11) I enlighet med artikel 193 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) hindrar denna förordning inte någon medlemsstat från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder, förutsatt att dessa åtgärder är förenliga med fördragen och har anmälts till kommissionen.
- (12) Det exportförbud för kvicksilver som fastställs i förordning (EG) nr 1102/2008 bör kompletteras med restriktioner för import av kvicksilver beroende på kvicksilvrets källa, avsedda användning och ursprungsort. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽²⁾ bör fortsätta att vara tillämplig på import av kvicksilveravfall, särskilt vad gäller de behöriga myndigheternas befogenheter enligt den förordningen.
- (13) Bestämmelserna i denna förordning om import av kvicksilver och av kvicksilverblandningar syftar till att säkerställa att unionen och medlemsstaterna uppfyller konventionens krav i fråga om handel med kvicksilver.
- (14) Export, import och tillverkning av en rad produkter med kvicksilver tillsatt står för en stor del av användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar inom unionen och globalt, och bör förbjudas.
- (15) Denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar de bestämmelser i unionens regelverk som fastställer strängare krav för produkter med kvicksilver tillsatt, inbegripet avseende högsta kvicksilverinnehåll.
- (16) Användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar i tillverkningsprocesser bör fasas ut, och i detta syfte bör incitament ges för forskning om ämnen som alternativ till kvicksilver med egenskaper som är ofarliga eller i vart fall mindre farliga för miljön och för människors hälsa.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 av den 22 oktober 2008 om exportförbud för metalliskt kvicksilver och vissa kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar och säker förvaring av metalliskt kvicksilver (EUT L 304, 14.11.2008, s. 75).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

- (17) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁽¹⁾ är tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av de fem fenyolkvicksilverföreningar som avses användas, särskilt som katalysatorer, för produktion av polyuretan förbjuden från och med den 10 oktober 2017. Användning av andra katalysatorer som innehåller kvicksilver i produktion av polyuretan bör också vara förbjuden från och med den 1 januari 2018.
- (18) Produktion av alkoholat som inbegriper användning av kvicksilver som en elektrod bör fasas ut och sådana tillverkningsprocesser bör ersättas med gångbara kvicksilverfria tillverkningsprocesser så snart som möjligt. I avsaknad av relevanta tillgängliga kvicksilverfria tillverkningsprocesser bör villkor fastställas för produktion av natrium- eller kaliummetylat eller -etylal som inbegriper användning av kvicksilver. Det bör vidtas åtgärder för att minska användningen av kvicksilver för att fasa ut dess användning i sådan produktion så snabbt som möjligt och under alla omständigheter före den 1 januari 2028.
- (19) Tillverkning och utsläppande på marknaden av nya produkter med kvicksilver tillsatt och användning av nya tillverkningsprocesser som inbegriper användning av kvicksilver eller kvicksilverföreningar skulle öka användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar samt kvicksilverutsläppen inom unionen. Sådan ny verksamhet bör därför förbjudas, såvida inte en bedömning visar att den nya produkten med kvicksilver tillsatt eller den nya tillverkningsprocessen skulle innebära betydande miljö- eller hälsofördelar och inte skulle utgöra någon betydande risk för vare sig miljön eller människors hälsa, och att det inte finns några tekniskt genomförbara kvicksilverfria alternativ tillgängliga som ger motsvarande fördelar.
- (20) Användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar inom icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld står för en betydande del av användningen och utsläppen av kvicksilver globalt, med negativa effekter både för lokalsamhällen och på global nivå. Sådan användning av kvicksilver och kvicksilverföreningar bör därför förbjudas enligt denna förordning och regleras på internationell nivå. Utan att det påverkar förbudet mot sådan användning och utöver medlemsstaternas genomförande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner vid överträdelse av denna förordning, är det även lämpligt att sörja för att det finns en nationell handlingsplan i händelse av fler än isolerade fall av bristande efterlevnad för att hantera problemet med icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld där kvicksilveramalgamering används för att utvinna guld ur malm.
- (21) Användning av kvicksilver i tandamalgam är det främsta användningsområdet för kvicksilver i unionen, och det utgör en betydande källa till förorening. Användningen av tandamalgam bör därför fasas ut i enlighet med konventionen och nationella handlingsplaner som baseras i synnerhet på de åtgärder som förtecknas i del II i bilaga A till konventionen. Kommissionen bör bedöma och rapportera om möjligheten att fasa ut användningen av tandamalgam på längre sikt, helst till 2030, med beaktande av de nationella handlingsplaner som krävs enligt denna förordning, samtidigt som medlemsstaternas behörighet att organisera och ge hälso- och sjukvård respekteras fullt ut. Dessutom bör särskilda förebyggande hälsoskyddsåtgärder vidtas för sårbara befolkningsgrupper, såsom barn och gravida eller ammande kvinnor.
- (22) Endast användning av tandamalgam i fördoserad inkapslad form bör vara tillåten, och användning av amalgamavskiljare i tandvårdsinrättningar där tandamalgam används eller där fyllningar av tandamalgam eller tänder som innehåller sådana fyllningar avlägsnas bör göras obligatorisk för att skydda tandläkare och patienter från kvicksilverexponering, och för att säkerställa att det avfall som uppstår samlas in och bortskaffas i enlighet med hållbar avfallshantering och att det under inga omständigheter släpps ut i miljön. I detta avseende bör tandläkares användning av kvicksilver i bulk förbjudas. Amalgamkapslar som beskrivs i de europeiska standarderna EN ISO 13897:2004 och EN ISO 24234:2015 anses vara lämpliga att användas av tandläkare. Vidare bör en minimiavskiljningseffektivitet för amalgamavskiljare införas. Efterlevnaden avseende amalgamavskiljare bör grundas på relevanta standarder, t.ex. den europeiska standarden EN ISO 11143:2008. Med tanke på storleken på de ekonomiska aktörer inom tandvårdssektorn som berörs av införandet av dessa krav bör tillräcklig tid ges för anpassning till de nya kraven.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (23) Utbildning av tandläkarstuderande och tandläkare i användning av kvicksilverfria alternativ, särskilt för sårbara befolkningsgrupper såsom barn och gravida eller ammande kvinnor, samt bedrivande av forskning och innovation i fråga om munhälsa, för att förbättra kunskaperna om befintliga material och tekniker för lagning av tänderna och för att utveckla nya material, kan bidra till att minska användningen av kvicksilver.
- (24) I slutet av 2017 kommer mer än 6 000 ton flytande kvicksilveravfall att genereras i unionen, huvudsakligen till följd av den obligatoriska avvecklingen av kvicksilverceller inom klor-alkaliindustrin i enlighet med kommissionens genomförandebeslut 2013/732/EU ⁽¹⁾. Med tanke på den begränsade kapacitet som finns tillgänglig för omvandling av flytande kvicksilveravfall, bör tillfällig lagring av flytande kvicksilveravfall fortfarande vara tillåten enligt denna förordning, under en tidsperiod som är tillräckligt lång för att säkerställa att allt sådant avfall som produceras omvandlas och, i tillämpliga fall, solidifieras. Sådan lagring bör ske i enlighet med de krav som fastställts i rådets direktiv 1999/31/EG ⁽²⁾.
- (25) Eftersom kvicksilver i flytande form är ett mycket farligt ämne, bör slutlagring av kvicksilveravfall utan förbehandling förbjudas på grund av de risker som ett sådant bortskaffande innebär. Kvicksilveravfallet bör därför genomgå en lämplig omvandling, och i tillämpliga fall, solidifiering före slutlagringen. I detta syfte och för att minska de risker som sammanhänger härmed bör medlemsstaterna beakta de tekniska riktlinjerna för kvicksilver i Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall.
- (26) För att säkerställa ett korrekt genomförande av denna förordnings bestämmelser om avfall, bör åtgärder vidtas för att säkerställa ett ändamålsenligt system för spårbarhet längs hela kedjan för hantering av kvicksilveravfall, varigenom producenter av kvicksilveravfall och aktörer som driver anläggningar för avfallshantering som lagrar och behandlar sådant avfall är skyldiga att upprätta ett informationsregister, som en del av det register som krävs enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽³⁾.
- (27) Enligt konventionen är parterna skyldiga att sträva efter att utveckla lämpliga strategier för att identifiera och bedöma områden som förorenats med kvicksilver eller kvicksilverföreningar. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽⁴⁾ är aktörer som driver industrianläggningar skyldiga att ta itu med markföreningar. Dessutom ålägger Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽⁵⁾ medlemsstaterna att ta itu med markföreningar som har negativa konsekvenser för en vattenförekomsts status. Därför bör ett informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna ske så att de kan dela med sig av erfarenheter från de initiativ och åtgärder som vidtagits på nationell nivå.
- (28) För att avspegla den aktuella vetenskapliga förståelsen av de risker som metylkviksilver medför, bör kommissionen vid genomförandet av översynen av denna förordning utvärdera de aktuella hälsobaserade intagen, och fastställa nya hälsoriktmärken avseende kvicksilver.
- (29) I syfte att anpassa unionens lagstiftning till beslut som fattats av konventionens partskonferens och som stöds av unionen genom ett rådsbeslut som antagits i enlighet med artikel 218.9 i EUF-fördraget, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagorna till denna förordning och med avseende på en förlängning av den tillåtna perioden för tillfällig lagring av kvicksilveravfall. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽⁶⁾. I synnerhet för att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2013/732/EU av den 9 december 2013 om fastställande av BAT-slutsatser för kloralkaliproduktion, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 332, 11.12.2013, s. 34).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, när det gäller att anta formulär för import och export, att fastställa tekniska krav för miljömässigt hållbar mellanlagring av kvicksilver, kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar, att förbjuda eller tillåta nya produkter med kvicksilver tillsatt och nya tillverkningsprocesser som inbegriper användning av kvicksilver eller kvicksilverföreningar samt att närmare ange rapporteringsskyldigheter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (31) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning och säkerställa att de genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (32) Med tanke på karaktären på och omfattningen av de ändringar som måste göras av förordning (EG) nr 1102/2008, och för att skapa ökad rättssäkerhet, klarhet, insyn och förenkling av lagstiftningen, bör den förordningen upphävas.
- (33) För att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och de ekonomiska aktörer som berörs av denna förordning ska ha tillräckligt med tid för att anpassa sig till den nya ordning som fastställs genom denna förordning bör den tillämpas från och med den 1 januari 2018.
- (34) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön mot antropogena utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar, bland annat genom förbud mot export och import av kvicksilver och produkter med kvicksilver tillsatt, begränsningar för användning av kvicksilver i tillverkningsprocesser, produkter, icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld och i tandamalgam samt skyldigheter avseende kvicksilveravfall, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av kvicksilverföreningarnas gränsöverskridande karaktär och arten av de åtgärder som ska vidtas, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

I denna förordning fastställs bestämmelser och villkor för användning och lagring av samt handel med kvicksilver, kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar, och tillverkning och användning av samt handel med produkter med kvicksilver tillsatt, samt för hantering av kvicksilveravfall, i syfte att säkerställa en hög nivå av skydd för människors hälsa och miljön mot antropogena utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar.

Medlemsstaterna får när så är lämpligt tillämpa strängare krav än de som fastställs i denna förordning, i enlighet med EUF-fördraget.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kvicksilver*: metalliskt kvicksilver (Hg, CAS-nummer 7439-97-6).
2. *kvicksilverförening*: ämne bestående av kvicksilveratomer och en eller flera atomer av andra grundämnen som kan delas upp i olika beståndsdelar endast genom kemiska reaktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

3. *blandning*: blandning eller lösning som består av två eller flera ämnen.
4. *produkt med kvicksilver tillsatt*: en produkt eller produktkomponent som innehåller kvicksilver och/eller kvicksilverföreningar som tillsatts med avsikt.
5. *kvicksilveravfall*: metalliskt kvicksilver som betecknas som avfall i enlighet med artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG.
6. *export*: något av följande:
 - a) Slutlig eller tillfällig export av kvicksilver, kvicksilverföreningar, kvicksilverblandningar och produkter med kvicksilver tillsatt som uppfyller villkoren i artikel 28.2 i EUF-fördraget.
 - b) Återexport av kvicksilver, kvicksilverföreningar, kvicksilverblandningar och produkter med kvicksilver tillsatt som inte uppfyller villkoren i artikel 28.2 i EUF-fördraget och som genomgår ett annat tullförfarande än unionens externa transiteringsförfarande för befordran av varor genom unionens tullområde.
7. *import*: fysiskt införande i unionens tullområde av kvicksilver, kvicksilverföreningar, kvicksilverblandningar och produkter med kvicksilver tillsatt som genomgår ett annat tullförfarande än unionens externa transiteringsförfarande för befordran av varor genom unionens tullområde.
8. *bortskaffande*: bortskaffande enligt definitionen i artikel 3.19 i direktiv 2008/98/EG.
9. *primär kvicksilverbrytning*: gruvbrytning som har till främsta syfte att hitta kvicksilver.
10. *omvandling*: kemisk omvandling av kvicksilvrets fysiska tillstånd från flytande form till kvicksilversulfid eller en jämförbar kemisk förening som är lika eller mer stabil och lika eller mindre löslig i vatten och som inte utgör någon större miljö- eller hälsofara än kvicksilversulfid.
11. *utsläppande på marknaden*: leverans eller tillhandahållande till tredje part, mot betalning eller kostnadsfritt. Import ska betraktas som utsläppande på marknaden.

KAPITEL II

RESTRIKTIONER FÖR TILLVERKNING AV OCH HANDEL MED KVICKSILVER, KVICKSILVERFÖRENINGAR, KVICKSILVERBLANDNINGAR OCH PRODUKTER MED KVICKSILVER TILLSATT

Artikel 3

Exportrestriktioner

1. Export av kvicksilver ska vara förbjuden.
2. Export av de kvicksilverföreningar samt av de kvicksilverblandningar som förtecknas i bilaga I ska vara förbjuden från och med de datum som anges där.
3. Genom undantag från punkt 2 ska export av de kvicksilverföreningar som förtecknas i bilaga I vara tillåten för laboratorieforskning eller laboratorieanalys.
4. Export, i syfte att återvinna kvicksilver, av kvicksilverföreningar och av kvicksilverblandningar som inte omfattas av det förbud som anges i punkt 2 ska vara förbjuden.

Artikel 4

Importrestriktioner

1. Import av kvicksilver och import av de kvicksilverblandningar som förtecknas i bilaga I, inbegripet kvicksilveravfall från någon av de stora källor som avses i artikel 11 a-d, för andra syften än bortskaffande som avfall ska vara förbjuden. Sådan import för bortskaffande som avfall ska vara tillåten endast om exportlandet inte har tillgång till befintlig kapacitet för omvandling inom sitt eget territorium.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 och genom undantag från första stycket i denna punkt ska import av kvicksilver och import av de kvicksilverblandningar som förtecknas i bilaga I för användning som är tillåten i en medlemsstat vara tillåten om den importerande medlemsstaten har lämnat sitt skriftliga samtycke till sådan import under någon av följande omständigheter:

- a) Exportlandet är part i konventionen, och det kvicksilver som exporteras härrör inte från primär kvicksilverbrytning, som är förbjuden enligt artikel 3.3 och 3.4 i konventionen, eller
- b) exportlandet är inte part i konventionen, men har kunnat styrka att kvicksilvret inte härrör från primär kvicksilverbrytning.

Utan att det påverkar tillämpningen av nationella åtgärder som antagits i enlighet med EUF-fördraget ska en användning som är tillåten enligt unionslagstiftningen betraktas som en användning som är tillåten i en medlemsstat vid tillämpningen av denna punkt.

2. Import av kvicksilverblandningar som inte omfattas av punkt 1 och av kvicksilverföreningar för återvinning av kvicksilvret ska vara förbjuden.
3. Import av kvicksilver för användning i icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld ska vara förbjuden.
4. I fall där import av kvicksilveravfall är tillåten i enlighet med denna artikel ska förordning (EG) nr 1013/2006 fortsätta att vara tillämplig utöver kraven i den här förordningen.

Artikel 5

Export, import och tillverkning av produkter med kvicksilver tillsatt

1. Utan att det påverkar tillämpningen av striktare krav i annan tillämplig unionslagstiftning ska export, import och tillverkning i unionen av produkter med kvicksilver tillsatt som anges i bilaga II vara förbjuden från och med de datum som anges där.
2. Förbudet i punkt 1 ska inte tillämpas på följande produkter med kvicksilver tillsatt:
 - a) Produkter av väsentlig betydelse för civilskydd och militära ändamål.
 - b) Produkter som är avsedda för forskning, kalibrering av instrument eller användning som referensstandard.

Artikel 6

Formulär för import och export

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta beslut i syfte att närmare ange formulär som ska användas vid genomförandet av artiklarna 3 och 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.2.

KAPITEL III

RESTRIKTIONER FÖR ANVÄNDNING OCH LAGRING AV KVICKSILVER, KVICKSILVERFÖRENINGAR OCH KVICKSILVERBLANDNINGAR

Artikel 7

Industriell verksamhet

1. Användning av kvicksilver och kvicksilverföreningar i de tillverkningsprocesser som anges i del I i bilaga III ska vara förbjuden från och med de datum som fastställs där.
2. Användning av kvicksilver och kvicksilverföreningar i de tillverkningsprocesser som anges i del II i bilaga III ska bara vara tillåten i enlighet med de villkor som anges där.
3. Mellanlagring av kvicksilver och av de kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar som förtecknas i bilaga I till denna förordning ska ske på ett miljömässigt hållbart sätt, i enlighet med de gränsvärden och krav som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU ⁽¹⁾ och direktiv 2010/75/EU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av det krav som anges i första stycket i denna punkt, får kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa tekniska krav för miljömässigt hållbar mellanlagring av kvicksilver, kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar i linje med beslut som antagits av konventionens partskonferens i enlighet med artiklarna 10.3 och 27 i konventionen, under förutsättning att unionen har stött beslutet i fråga genom ett rådsbeslut som antagits i enlighet med artikel 218.9 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.2 i denna förordning.

Artikel 8

Nya produkter med kvicksilver tillsatt och nya tillverkningsprocesser

1. Ekonomiska aktörer får inte tillverka eller släppa ut på marknaden produkter med kvicksilver tillsatt som inte tillverkades före den 1 januari 2018 (nedan kallade *nya produkter med kvicksilver tillsatt*) såvida de inte tillåts göra det genom ett beslut som antagits i enlighet med punkt 6 i denna artikel eller tillåts göra det enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU ⁽¹⁾.

Första stycket ska inte tillämpas på

- a) utrustning som är nödvändig för skyddet av medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen, inklusive vapen, ammunition och krigsmateriel avsedda för specifikt militära ändamål,
 - b) utrustning avsedd att sändas ut i rymden,
 - c) tekniska förbättringar eller ny utformning av produkter med kvicksilver tillsatt som tillverkades före den 1 januari 2018, förutsatt att sådana förbättringar eller sådan ny utformning leder till att mindre kvicksilver används i dessa produkter.
2. Ekonomiska aktörer får inte använda tillverkningsprocesser som inbegriper användning av kvicksilver eller kvicksilverföreningar som inte var processer som användes före den 1 januari 2018 (nedan kallade *nya tillverkningsprocesser*), såvida de inte tillåts göra det genom ett beslut som antagits i enlighet med punkt 6.

Första stycket i den här punkten ska inte tillämpas på processer där andra produkter med kvicksilver tillsatt än de som omfattas av det förbud som anges i punkt 1 tillverkas eller används.

3. Om en ekonomisk aktör avser att ansöka om ett beslut i enlighet med punkt 6 för att tillverka eller släppa ut en ny produkt med kvicksilver tillsatt på marknaden, eller att använda en ny tillverkningsprocess som skulle innebära betydande miljö- eller hälsofördelar och inte utgöra någon betydande risk för vare sig miljön eller människors hälsa och där det inte finns några tekniskt genomförbara kvicksilverfria alternativ tillgängliga som ger motsvarande fördelar, ska den ekonomiska aktören anmäla detta till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Denna anmälan ska innehålla följande uppgifter:

- a) En teknisk beskrivning av produkten eller processen i fråga.
 - b) En bedömning av miljö- och hälsofördelarna och miljö- och hälsoriskerna.
 - c) Bevis för att det inte finns några tekniskt genomförbara kvicksilverfria alternativ tillgängliga som ger betydande miljö- eller hälsofördelar.
 - d) En detaljerad redogörelse för hur processen ska tillämpas eller hur produkten ska tillverkas, användas, och bortskaffas som avfall efter användning, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön.
4. Den berörda medlemsstaten ska till kommissionen översända den anmälan som mottagits från den ekonomiska aktören om den utifrån sin egen bedömning av de uppgifter som finns däri anser att de kriterier som avses i punkt 6 första stycket är uppfyllda.

Den berörda medlemsstaten ska underrätta kommissionen om fall där den anser att de kriterier som avses i punkt 6 första stycket inte var uppfyllda.

5. När medlemsstaten översänder en anmälan i enlighet med första stycket i punkt 4 i den här artikeln, ska kommissionen omedelbart göra anmälan tillgänglig för den kommitté som avses i artikel 22.1.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

6. Kommissionen ska granska den mottagna anmälan och bedöma huruvida det har påvisats att den nya produkten med kvicksilver tillsatt respektive den nya tillverkningsprocessen skulle innebära betydande miljö- eller hälsofördelar, och inte skulle utgöra någon betydande risk vare sig för miljön eller för människors hälsa och att det inte finns några tekniskt genomförbara kvicksilverfria alternativ tillgängliga som ger motsvarande fördelar.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om resultatet av bedömningen.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta beslut för att ange om den nya produkten med kvicksilver tillsatt respektive den nya tillverkningsprocessen är tillåten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.2.

7. Senast den 30 juni 2018 ska kommissionen på internet offentliggöra en förteckning över tillverkningsprocesser som inbegriper användning av kvicksilver eller kvicksilverföreningar som var processer som användes före den 1 januari 2018 och produkter med kvicksilver tillsatt som tillverkades före den 1 januari 2018 samt de saluföringsbegränsningar som är tillämpliga.

Artikel 9

Icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld

1. Icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld där kvicksilveramalgamering används för att utvinna guld ur malm ska vara förbjuden.
2. Utan att det påverkar punkt 1 i den här artikeln och artikel 16, i fall där det finns bevis för att det förekommer fler än isolerade fall av bristande efterlevnad av det förbud som anges i punkt 1 i den här artikeln, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten utarbeta och genomföra en nationell handlingsplan i enlighet med bilaga IV.

Artikel 10

Tandamalgam

1. Från och med den 1 januari 2019 får tandamalgam endast användas i fördoserad, inkapslad form. Tandläkares användning av kvicksilver i bulk ska vara förbjuden.
2. Från och med den 1 juli 2018 får tandamalgam inte användas vid tandvårdsbehandlingar av mjölkttänder, barn under 15 år och gravida eller ammande kvinnor, såvida inte tandläkaren bedömer att det är absolut nödvändigt på grund av patientens särskilda medicinska behov.
3. Senast den 1 juli 2019 ska medlemsstaterna upprätta en nationell handlingsplan med de åtgärder som de avser att genomföra för att fasa ut användningen av tandamalgam.

Medlemsstaterna ska på internet offentliggöra sina nationella handlingsplaner och översända dem till kommissionen inom en månad efter det att de antagits.

4. Från och med den 1 januari 2019 ska aktörer som driver tandvårdsinrättningar där tandamalgam används eller fyllningar av tandamalgam eller tänder som innehåller sådana fyllningar avlägsnas säkerställa att deras inrättningar är utrustade med amalgamavskiljare för att hålla kvar och samla upp amalgampartiklar, inklusive de partiklar som förekommer i spillvattnet.

Sådana aktörer ska säkerställa att

- a) amalgamavskiljare som tagits i bruk efter den 1 januari 2018 tillhandahåller en avskiljningsgrad som uppgår till minst 95 % av amalgampartiklarna,
- b) alla amalgamavskiljare som är i bruk från och med den 1 januari 2021 tillhandahåller den avskiljningsgrad som anges i led a.

Amalgamavskiljare ska underhållas i enlighet med tillverkarens anvisningar för att säkerställa högsta möjliga avskiljningsgrad.

5. Kapslar och amalgamavskiljare som uppfyller harmoniserade europeiska standarder, eller andra nationella eller internationella standarder som tillhandahåller en likvärdig kvalitetsnivå och avskiljningsgrad, ska antas uppfylla de krav som anges i punkterna 1 och 4.

6. Tandläkare ska säkerställa att deras amalgamavfall, inbegripet rester, partiklar och fyllningar av amalgam samt tänder, eller delar av dem, som är förorenade med tandamalgam, hanteras och samlas in av en godkänd anläggning eller ett godkänt företag för avfallshantering.

Tandläkare får under inga omständigheter – vare sig direkt eller indirekt – släppa ut sådant amalgamavfall i miljön.

KAPITEL IV

BORTSKAFFANDE AV AVFALL OCH KVICKSILVERAVFALL*Artikel 11***Avfall**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.5 i denna förordning ska kvicksilver och kvicksilverföreningar, i ren form eller i blandningar, från någon av följande stora källor betraktas som avfall i den mening som avses i direktiv 2008/98/EG och bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön i enlighet med det direktivet:

- a) Kloralkaliindustrin.
- b) Rening av naturgas.
- c) Brytning och smältning av andra metaller än järn.
- d) Utvinning från cinnober i unionen.

Sådant bortskaffande får inte leda till någon form av regenerering av kvicksilvret.

*Artikel 12***Rapportering om stora källor**

1. Ekonomiska aktörer som är verksamma inom de industrisektorer som avses i artikel 11 a, b och c ska, senast den 31 maj varje år, till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna överlämna följande:

- a) Uppgifter om den totala mängd kvicksilveravfall som lagras i var och en av deras anläggningar.
- b) Uppgifter om den totala mängd kvicksilveravfall som skickats till enskilda anläggningar som utför den tillfälliga lagringen, omvandlingen och, i tillämpliga fall, solidifieringen av kvicksilveravfall, eller slutlagringen av det kvicksilverhaltiga avfall som genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering.
- c) Plats och kontaktuppgifter för var och en av de anläggningar som avses i led b.
- d) Ett exemplar av intyget från den aktör som driver den anläggning som utför den tillfälliga lagringen av det kvicksilverhaltiga avfallet, i enlighet med artikel 14.1.
- e) Ett exemplar av intyget från den aktör som driver den anläggning som utför omvandlingen och, i tillämpliga fall, solidifieringen av det kvicksilverhaltiga avfallet, i enlighet med artikel 14.2.
- f) Ett exemplar av intyget från den aktör som driver den anläggning som utför slutlagringen av det kvicksilverhaltiga avfall som genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering, i enlighet med artikel 14.3.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 a och b ska formuleras i enlighet med de koder som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002⁽¹⁾.

3. Den skyldighet som fastställs i punkterna 1 och 2 ska upphöra att gälla för en ekonomisk aktör som driver kloralkalianläggningar ett år efter den dag då alla kvicksilverceller som drivs av den ekonomiska aktören har avvecklats i enlighet med genomförandebeslut 2013/732/EU och allt kvicksilver har överförts till anläggningar för avfallshantering.

*Artikel 13***Lagring av kvicksilveravfall**

1. Genom undantag från artikel 5.3 a i direktiv 1999/31/EG får kvicksilveravfall lagras tillfälligt i flytande form förutsatt att de särskilda krav för tillfällig lagring av kvicksilveravfall som fastställs i bilagorna I, II och III till det direktivet är uppfyllda och att sådan lagring sker i anläggningar ovan jord som är avsedda och utrustade för tillfällig lagring av kvicksilveravfall.

Undantaget i första stycket ska upphöra att gälla den 1 januari 2023.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 för att ändra denna förordning genom att förlänga den tillåtna period för tillfällig lagring av kvicksilveravfall som avses i punkt 1 i den här artikeln med upp till tre år.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik (EGT L 332, 9.12.2002, s. 1).

3. Innan det bortskaffas slutligt ska kvicksilveravfall genomgå omvandling och, när det är avsett att bortskaffas i anläggningar ovan jord, omvandling och solidifiering.

Kvicksilveravfall som har genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering, får endast bortskaffas slutligt i följande anläggningar för slutlagring som har tillstånd för bortskaffande av farligt avfall:

- a) saltgruvor som anpassats för slutlagring av kvicksilveravfall som har genomgått omvandling, eller djupa urbergsformationer som ger en säkerhet och inneslutning på minst samma nivå som sådana saltgruvor, eller
- b) anläggningar ovan jord som är avsedda och utrustade för slutlagring av kvicksilveravfall som genomgått omvandling och solidifiering och som ger en säkerhet och inneslutning på minst samma nivå som de anläggningar som avses i led a.

Aktörer som driver anläggningar för slutlagring ska säkerställa att kvicksilveravfall som har genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering lagras separat från annat avfall och i bortskaffandepartier i en lagringskammare som förseglats. Dessa aktörer ska vidare säkerställa att de krav som anges i direktiv 1999/31/EG, inbegripet de särskilda krav beträffande tillfällig lagring av kvicksilveravfall som anges i avsnitt 8 tredje och femte strecksatserna i bilaga I och i II till det direktivet är uppfyllda med avseende på anläggningarna för slutlagring.

Artikel 14

Spårbarhet

1. Aktörer som driver anläggningar som utför tillfällig lagring av kvicksilveravfall ska upprätta ett register som innehåller följande uppgifter:

- a) För varje mottagen leverans av kvicksilveravfall:
 - i) avfallets mängd och ursprung,
 - ii) namn och kontaktuppgifter för leverantören av och ägaren till det avfallet.
- b) För varje last av kvicksilveravfall som lämnar anläggningen:
 - i) avfallets mängd och kvicksilverinnehåll,
 - ii) avfallets destination samt hur det är avsett att bortskaffas,
 - iii) en kopia av det i punkt 2 avsedda intyget från den aktör som driver den anläggning som utför omvandlingen och, i tillämpliga fall, solidifieringen av det avfallet,
 - iv) en kopia av det i punkt 3 avsedda intyget från den aktör som driver den anläggning som utför slutlagringen av det kvicksilverhaltiga avfall som genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering.
- c) Mängden kvicksilveravfall som lagras i anläggningen i slutet av varje månad.

Aktörer som driver anläggningar som utför tillfällig lagring av kvicksilveravfall ska, så snart som det kvicksilverhaltiga avfallet tas ut ur den tillfälliga lagringen, utfärda ett intyg som bekräftar att det kvicksilverhaltiga avfallet har skickats till en anläggning som tillämpar bortskaffandemetoder som omfattas av denna artikel.

När ett sådant intyg som avses i andra stycket i denna punkt har utfärdats, ska en kopia av detta utan dröjsmål översändas till de berörda ekonomiska aktörer som avses i artikel 12.

2. Aktörer som driver anläggningar som utför omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering av kvicksilveravfall ska upprätta ett register som innehåller följande uppgifter:

- a) För varje mottagen leverans av kvicksilveravfall:
 - i) avfallets mängd och ursprung,
 - ii) namn och kontaktuppgifter för leverantören av och ägaren till det avfallet.

- b) För varje last av kvicksilveravfall som genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering och som lämnar anläggningen:
- i) avfallets mängd och kvicksilverinnehåll,
 - ii) avfallets destination och hur det är avsett att bortskaffas,
 - iii) en kopia av det i punkt 3 avsedda intyget från den aktör som driver den anläggning som utför slutlagringen av det avfallet.
- c) Mängden kvicksilveravfall som lagras i anläggningen i slutet av varje månad.

Aktörer som driver anläggningar som utför omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering av kvicksilveravfall ska, så snart som omvandlingen och, i tillämpliga fall, solidifieringen av hela lasten har slutförts, utfärda ett intyg som bekräftar att hela lasten av kvicksilveravfall har omvandlats och, i tillämpliga fall, solidifierats.

När ett sådant intyg som avses i andra stycket i denna punkt har utfärdats, ska en kopia av detta utan dröjsmål översändas till de aktörer som driver de anläggningar som avses i punkt 1 i denna artikel och till de berörda ekonomiska aktörer som avses i artikel 12.

3. Aktörer som driver anläggningar för slutlagring av kvicksilveravfall som genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering ska, så snart bortskaffandet av hela lasten har slutförts, utfärda ett intyg som bekräftar att hela leveransen av kvicksilveravfall som genomgått omvandling och, i tillämpliga fall, solidifiering har placerats i slutlagring i enlighet med direktiv 1999/31/EG, med angivande av platsen för lagring.

När ett sådant intyg som avses i första stycket i denna punkt har utfärdats, ska en kopia av detta utan dröjsmål översändas till de aktörer som driver de anläggningar som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och till de berörda ekonomiska aktörer som avses i artikel 12.

4. Senast den 31 januari varje år ska de aktörer som driver de anläggningar som avses i punkterna 1 och 2 översända registret för föregående kalenderår till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska årligen överlämna varje översänt register till kommissionen.

Artikel 15

Förorenade områden

1. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte med medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att identifiera och bedöma områden som förorenats med kvicksilver och kvicksilverföreningar samt för att ta itu med de betydande risker som sådan förorening kan utgöra för människors hälsa och miljön.
2. Senast den 1 januari 2021 ska kommissionen på internet offentliggöra den information som samlats in i enlighet med punkt 1, inbegripet en förteckning över områden som är förorenade med kvicksilver eller kvicksilverföreningar.

KAPITEL V

SANKTIONER, BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH RAPPORTERING

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska senast de respektive dagar då de relevanta bestämmelserna i denna förordning börjar tillämpas, anmäla bestämmelserna och åtgärderna till kommissionen, och utan dröjsmål anmäla eventuella senare ändringar som berör dessa.

Artikel 17

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning.

Artikel 18

Rapport

1. Senast den 1 januari 2020, och därefter med lämpliga mellanrum, ska medlemsstaterna utarbeta, förse kommissionen med och på internet offentliggöra en rapport med följande:

- a) information om genomförandet av denna förordning,
- b) information som krävs för att unionen ska kunna fullgöra sin rapporteringsskyldighet enligt artikel 21 i konventionen,
- c) en sammanfattning av den information som samlats in i enlighet med artikel 12 i denna förordning,
- d) information om kvicksilver som finns inom deras territorier:
 - i) en förteckning över områden där det finns lager med mer än 50 ton kvicksilver som inte är kvicksilveravfall samt mängden kvicksilver på varje plats,
 - ii) en förteckning över områden där mer än 50 ton kvicksilveravfall ackumulerats samt mängden kvicksilveravfall på varje plats och
- e) en förteckning över källor som ger upphov till mer än 10 ton kvicksilver per år, när medlemsstaterna får kännedom om sådana källor.

Medlemsstaterna får besluta att inte offentliggöra någon av den information som avses i första stycket för allmänheten på någon av de grunder som anges i artikel 4.1 och 4.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG ⁽¹⁾, med förbehåll för andra stycket i artikel 4.2 i det direktivet.

2. För den rapportering som avses i punkt 1 ska kommissionen göra ett elektroniskt rapporteringsverktyg tillgängligt för medlemsstaterna.

Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att upprätta lämpliga frågeformulär för att närmare ange det innehåll, den information och de centrala resultatindikatorer som krävs för att uppfylla kraven i punkt 1 samt formatet på och frekvensen för den rapport som avses i punkt 1. Dessa frågeformulär får inte medföra en dubblering av de rapporteringskrav som gäller för parterna i konventionen. De genomförandeakter som avses i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.2.

3. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål göra de rapporter som de har lämnat till konventionens sekretariat tillgängliga för kommissionen.

Artikel 19

Översyn

1. Senast den 30 juni 2020 ska kommissionen meddela Europaparlamentet och rådet resultatet av sin bedömning vad gäller:

- a) unionens behov av att reglera utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar från krematorier,
- b) möjligheten att fasa ut användningen av tandamalgam på längre sikt, helst till 2030, med beaktande av de nationella handlingsplaner som avses i artikel 10.3, samtidigt som medlemsstaternas behörighet att organisera och ge hälso- och sjukvård respekteras fullt ut, och
- c) miljöfördelarna med och möjligheten till en ytterligare anpassning av bilaga II till relevant unionslagstiftning som reglerar utsläppande på marknaden av produkter med kvicksilver tillsatt.

2. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet och översynen av denna förordning, bland annat mot bakgrund av den effektivitetsbedömning som gjorts av konventionens partskonferens och de rapporter som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med artikel 18 i denna förordning och artikel 21 i konventionen.

3. Kommissionen ska, vid behov, lägga fram ett lagstiftningsförslag tillsammans med de rapporter som avses i punkterna 1 och 2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

KAPITEL VI

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 20

Ändring av bilagor

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i denna förordning för att ändra dess bilagor I, II, III och IV, i syfte att anpassa dem till beslut som antagits av konventionens partskonferens i enlighet med artikel 27 i konventionen, under förutsättning att unionen har stött beslutet i fråga genom ett rådsbeslut som antagits i enlighet med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

Artikel 21

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 13.2 och 20 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 13 juni 2017. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13.2 och 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 13.2 och 20 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 22

Kommittéförfarande

1. För antagande av formulär för import och export enligt artikel 6, av tekniska krav för en miljömässigt hållbar mellanlagring av kvicksilver, kvicksilverföreningar eller kvicksilverblandningar enligt artikel 7.3, av ett beslut enligt artikel 8.6, och av frågeformulär enligt artikel 18.2 ska kommissionen biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Upphävande

Förordning (EG) nr 1102/2008 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2018.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2018

Bilaga III del I led d ska emellertid tillämpas från och med den 11 december 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 maj 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

C. ABELA

Ordförande

BILAGA I

Kvicksilverföreningar som omfattas av artiklarna 3.2, 3.3 och 7.3 och kvicksilverblandningar som omfattas av artiklarna 3.2, 4.1 och 7.3

Kvicksilverföreningar som det är förbjudet att exportera från och med den 1 januari 2018:

- Kvicksilver(I)klorid (Hg_2Cl_2 , CAS-nummer 10112-91-1)
- Kvicksilver(II)oxid (HgO , CAS-nummer 21908-53-2)
- Cinnober
- Kvicksilversulfid (HgS , CAS-nummer 1344-48-5)

Kvicksilverföreningar som det är förbjudet att exportera från och med den 1 januari 2020:

- Kvicksilver(II)sulfat (HgSO_4 , CAS-nummer 7783-35-9)
- Kvicksilver(II)nitrat ($\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$, CAS-nummer 10045-94-0)

Kvicksilverblandningar som det är förbjudet att exportera och importera från och med den 1 januari 2018:

- Blandningar av kvicksilver och andra ämnen, inbegripet kvicksilverlegeringar, med en kvicksilverhalt på minst 95 viktprocent.

BILAGA II

Produkter med kvicksilver tillsatt som avses i artikel 5

Del A – Produkter med kvicksilver tillsatt

Produkter med kvicksilver tillsatt	Datum från vilket export, import och tillverkning av produkter med kvicksilver tillsatt ska vara förbjuden
1. Batterier eller ackumulatörer som innehåller mer än 0,0005 % kvicksilver per vikt-enhet.	31.12.2020
2. Switchar och reläer, utom kapacitans- och förlustmätningsskretsar med mycket hög noggrannhet och högfrekventa RF-switchar och reläer i övervaknings- och kontroll-instrument som inte innehåller mer än 20 mg kvicksilver per krets, switch eller relä.	31.12.2020
3. Lysrörslampor för allmänna belysningsändamål (CFL): a) CFL.i \leq 30 watt med ett kvicksilverinnehåll som överstiger 2,5 mg per lampa b) CFL.ni \leq 30 watt med ett kvicksilverinnehåll som överstiger 3,5 mg per lampa.	31.12.2018
4. Följande linjära lysrör för allmänna belysningsändamål (LFL): a) Trebandslysror $<$ 60 watt med ett kvicksilverinnehåll som överstiger 5 mg per lampa b) Halofosfatlampor \leq 40 watt med ett kvicksilverinnehåll som överstiger 10 mg per lampa.	31.12.2018
5. Högtryckskvicksilverlampor (HPMV) för allmänna belysningsändamål	31.12.2018
6. Följande kallkatodlysror och lysrör med tillsats av kvicksilver och med extern elektrod (CCFL och EEFL) för elektroniska displayer: a) korta (\leq 500 mm) med ett kvicksilverinnehåll som överstiger 3,5 mg per lampa b) medellånga ($>$ 500 mm och \leq 1 500 mm) med ett kvicksilverinnehåll som överstiger 5 mg per lampa c) långa ($>$ 1 500 mm) med ett kvicksilverinnehåll som överstiger 13 mg per lampa.	31.12.2018
7. Kosmetika med kvicksilver och kvicksilverföreningar, utom i de särskilda fall som anges i posterna 16 och 17 i bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 ⁽¹⁾ .	31.12.2020
8. Pesticider, biocider och antiseptiska medel för utvärtes bruk	31.12.2020
9. Följande typer av icke-elektroniska mätinstrument: a) barometrar, b) luftfuktighetsmätare, c) manometrar, d) termometrar och andra icke-elektriska värmemätande instrument, e) blodtrycksmätare, f) töjningsmätare för användning med pletysmografer,	31.12.2020

Produkter med kvicksilver tillsatt	Datum från vilket export, import och tillverkning av produkter med kvicksilver tillsatt ska vara förbjuden
g) kvicksilverpyknometrar, h) kvicksilvermätinstrument för bestämning av mjukningspunkt. Denna post omfattar inte följande mätinstrument: — Icke-elektroniska mätinstrument som är installerade i storskalig utrustning eller som används för högprecisionsmätning när det inte finns något lämpligt kvicksilverfritt alternativ att tillgå. — Mätinstrument som var äldre än 50 år den 3 oktober 2007. — Mätinstrument som ska visas på offentliga utställningar i kulturellt och historiskt syfte.	
(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).	

Del B – Ytterligare produkter som är uteslutna från förteckningen i del A i denna bilaga

Strömställare och reläer, kallkatodlysrör och lysrör med extern elektrod (CCFL och EEFL) för elektroniska displayer och mätinstrument, när de används för att ersätta en komponent i större utrustning och förutsatt att inga gångbara kvicksilverfria alternativ till den komponenten är tillgängliga, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG (1) och direktiv 2011/65/EU.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

BILAGA III

Kvicksilverrelaterade krav för de tillverkningsprocesser som avses i artikel 7.1 och 7.2

Del I: Förbjuden användning av kvicksilver eller kvicksilverföreningar, i ren form eller i blandningar, i tillverkningsprocesser

- a) Från och med den 1 januari 2018: Tillverkningsprocesser där kvicksilver eller kvicksilverföreningar används som en katalysator.
- b) Genom undantag från led a ska produktion av vinylkloridmonomer vara förbjuden från och med den 1 januari 2022.
- c) Från och med den 1 januari 2022: Tillverkningsprocesser där kvicksilver används som en elektrod.
- d) Genom undantag från led c, från och med den 11 december 2017: För klor-alkaliproduktion där kvicksilver används som en elektrod.
- e) Genom undantag från led c ska produktion av natrium- eller kaliummetylat eller -etylat vara förbjuden från och med den 1 januari 2028.
- f) Från och med den 1 januari 2018: Polyuretanproduktion, i den utsträckning den inte redan har begränsats eller förbjudits i enlighet med post 62 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006.

Del II: Tillverkningsprocesser som omfattas av restriktioner för användning och utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar

Produktion av natrium- eller kaliummetylat eller -etylat

Produktion av natrium- eller kaliummetylat eller -etylat ska ske i enlighet med del I e samt följande villkor:

- a) Ingen användning av kvicksilver från primär kvicksilverbrytning.
- b) Minskning av direkta och indirekta utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar till luft, vatten och mark per producerad enhet med 50 % fram till 2020 jämfört med 2010.
- c) Stöd till forskning och utveckling med avseende på kvicksilverfria tillverkningsprocesser.
- d) Från och med den 13 juni 2017 får kapaciteten i anläggningar som använder kvicksilver och kvicksilverföreningar för produktion av natrium- eller kaliummetylat eller -etylat och som var i drift före det datumet inte ökas och inga nya anläggningar får tillåtas.

—

BILAGA IV

Innehåll i den nationella handlingsplan för icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld som avses i artikel 9

Den nationella handlingsplanen ska innehålla följande information:

- a) Nationella målsättningar och minskningsmål för att avskaffa användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar.
 - b) Åtgärder för att få bort
 - i) amalgamering av råmalm,
 - ii) öppen bränning av amalgam eller bearbetat amalgam,
 - iii) bränning av amalgam i bostadsområden, och
 - iv) cyanidlakning i sediment, malm eller gruvavfall till vilka kvicksilver har tillsatts utan att kvicksilvret först har avlägsnats.
 - c) Åtgärder för att underlätta formaliseringen eller regleringen av sektorn för icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld.
 - d) Referensuppskattningar av hur stora kvantiteter kvicksilver som används och vilka metoder som tillämpas i den icke-industriella och småskaliga utvinningen och bearbetningen av guld inom partens territorium.
 - e) Strategier för att främja minskade utsläpp av och lägre exponering för kvicksilver vid icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld, inbegripet kvicksilverfria metoder.
 - f) Strategier för att reglera handel med och förebygga spridning av kvicksilver och kvicksilverföreningar från såväl utländska som inhemska källor för användning i icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld.
 - g) Strategier för att involvera intressenter i genomförandet och den fortsatta utvecklingen av den nationella planen.
 - h) En folkhälsost strategi när det gäller kvicksilverexponering för guldutvinnare som arbetar under icke-industriella och småskaliga förhållanden, som bland annat bör inbegripa insamling av hälsouppgifter, fortbildning av hälso- och sjukvårdspersonal samt informationsinsatser genom hälso- och sjukvårdsinrättningar.
 - i) Strategier för att förhindra att sårbara befolkningsgrupper, i första hand barn samt kvinnor i fertil ålder, särskilt gravida kvinnor, exponeras för kvicksilver som används vid icke-industriell och småskalig utvinning och bearbetning av guld.
 - j) Strategier för att informera guldutvinnare som arbetar under icke-industriella och småskaliga förhållanden samt berörda samhällen.
 - k) En tidsplan för genomförandet av den nationella planen.
-

BILAGA V

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1102/2008	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 3.1 och 3.2
Artikel 1.2	Artikel 3.3
Artikel 1.3	Artikel 3.4
Artikel 2	Artikel 11
Artikel 3.1 a	Artikel 13.3 a
Artikel 3.1 b	Artikel 13.1
Artikel 3.1 andra stycket	Artikel 13.1 första stycket och artikel 13.3 tredje stycket
Artikel 3.2	—
Artikel 4.1	Artikel 13.1
Artikel 4.2	Artikel 13.1
Artikel 4.3	—
Artikel 5.1	—
Artikel 5.2	—
Artikel 5.3	—
Artikel 6.1 a	—
Artikel 6.1 b	Artikel 12.1 a
Artikel 6.1 c	Artikel 12.1 b och c
Artikel 6.2 a	Artikel 12.1 a
Artikel 6.2 b	Artikel 12.1 b och c
Artikel 6.3	Artikel 12.1
Artikel 6.4	—
Artikel 7	Artikel 16
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2	—
Artikel 8.3	—
Artikel 8.4	—
Artikel 8.5	—
Artikel 9	—

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/853

av den 17 maj 2017

om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/477/EEG ⁽³⁾ utgör en kompletterande åtgärd för den inre marknaden. Genom den skapades det en balans mellan, å ena sidan, åtagandet att säkerställa en viss frihet för handel med vissa skjutvapen och deras väsentliga delar inom unionen och, å andra sidan, kravet att den friheten begränsas av vissa garantier som gäller säkerheten och som är anpassade till dessa produkter.
- (2) Vissa aspekter av direktiv 91/477/EEG behöver förbättras ytterligare på ett proportionellt sätt för att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet, samt med tanke på terroristattacker nyligen. I detta sammanhang efterfrågade kommissionen, i sitt meddelande av den 28 april 2015 om den europeiska säkerhetsagendan, en översyn av det direktivet och en gemensam strategi för deaktivering av skjutvapen för att förhindra att dessa reaktiveras och används av brottslingar.
- (3) Så snart skjutvapen lagligen förvärvats och innehas i enlighet med direktiv 91/477/EEG, bör nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte tillämpas.
- (4) Vid tillämpning av direktiv 91/477/EEG bör definitionen av vapenmäklare omfatta varje fysisk eller juridisk person, inbegripet partnerskap och termen *tillhandahållande* anses inbegripa uthyrning och leasing. Eftersom vapenmäklare tillhandahåller tjänster som liknar de som tillhandahålls av vapenhandlare bör de också omfattas av direktiv 91/477/EEG när det gäller de skyldigheter för vapenhandlare som är av relevans för vapenmäklares verksamhet, i den mån de kan fullgöra dessa skyldigheter och i den mån skyldigheterna i fråga inte fullgörs av en vapenhandlare vad beträffar samma underliggande transaktion.
- (5) Vapenhandlares verksamhet inbegriper inte bara tillverkning utan även ändring eller omvandling av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition, t.ex. förkortande av ett komplett skjutvapen som leder till att deras kategori eller underkategori ändras. Rent privat, icke-kommersiell verksamhet, t.ex. manuell laddning och omladdning av ammunition från ammunitionsdelar för eget bruk eller ändringar av skjutvapen eller väsentliga delar som ägs av den berörda personen, såsom ändringar av stocken eller siktet eller underhåll för att åtgärda slitage på väsentliga delar, bör inte anses utgöra verksamhet som endast vapenhandlare får utföra.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 77.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2017.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51).

- (6) För att öka spårbarheten för alla skjutvapen och väsentliga delar och för att främja den fria rörligheten för dessa, bör alla skjutvapen eller deras väsentliga delar förses med en tydlig, beständig och unik märkning samt registreras i medlemsstaternas register.
- (7) Registrens poster bör innehålla alla uppgifter som gör det möjligt att knyta ett skjutvapen till dess innehavare, och bör inbegripa namnet på tillverkaren eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, skjutvapnets typ, märke, modell, kaliber och serienummer eller eventuella unika märkningar som anbringats på skjutvapnets stomme eller låda. Andra väsentliga delar än stommen och lådan bör i registren anges inom ramen för posten för det skjutvapen på vilket de ska monteras.
- (8) För att förhindra att märkningar lätt avlägsnas och för att klargöra vilka väsentliga delar som ska märkas bör gemensamma unionsregler för märkning införas. Dessa regler bör tillämpas endast på skjutvapen eller väsentliga delar som tillverkas i eller importeras till unionen den 14 september 2018 eller senare, när dessa släpps ut på marknaden, medan skjutvapen och delar som tillverkas i eller importeras till unionen före det datumet fortsatt bör omfattas av de märknings- och registreringskrav enligt direktiv 91/477/EEG som är tillämpliga fram till det datumet.
- (9) Mot bakgrund av hur farliga skjutvapen och väsentliga delar är och med tanke på deras livslängd krävs det, för att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan spåra skjutvapen och väsentliga delar inom ramen för administrativa och straffrättsliga förfaranden och med beaktande av nationell processrätt, att registrens poster bevaras under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats. Tillgång till dessa registerposter och alla tillhörande personuppgifter bör för beviljande eller återkallande av tillstånd eller tullförfarande, inbegripet ett eventuellt påförande av administrativa sanktioner, begränsas till behöriga myndigheter och tillåtas endast upp till 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och upp till 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats när sådan tillgång är nödvändig i brottsbekämpningssyfte.
- (10) Ett effektivt informationsutbyte mellan vapenhandlare och vapenmäklare å ena sidan och nationella behöriga myndigheter å andra sidan är viktigt för att registret ska fungera på ändamålsenligt sätt. Vapenhandlare och vapenmäklare bör därför utan onödigt dröjsmål förse de nationella behöriga myndigheterna med information. För att underlätta detta bör de nationella behöriga myndigheterna gentemot vapenhandlare och vapenmäklare tillgängliggöra möjligheter till elektronisk kommunikation, vilka kan inbegripa inlämnande av informationen antingen genom e-post eller direkt genom en databas eller ett register av något annat slag.
- (11) När det gäller medlemsstaternas skyldighet att ha ett övervakningssystem för att säkerställa att villkoren för tillstånd för skjutvapen är uppfyllda under hela deras varaktighet, bör medlemsstaterna besluta huruvida bedömningen ska inbegripa läkarundersökningar och psykologiska undersökningar på förhand.
- (12) Utan att det påverkar nationell rätt om yrkesansvar bör bedömningen av relevant medicinsk eller psykologisk information inte förutsätta att den medicinska personal eller andra personer som tillhandahåller sådana uppgifter har något ansvar om skjutvapen som innehas i enlighet med direktiv 91/477/EEG missbrukas.
- (13) Skjutvapen och ammunition bör förvaras på ett säkert sätt när de inte hålls under omedelbar uppsikt. Om de förvaras på annat sätt än i säkerhetsskåp bör skjutvapen och ammunition förvaras åtskilt från varandra. När skjutvapnet och ammunitionen ska överlämnas till en transportör bör denne vara ansvarig för lämplig övervakning och förvaring. Kriterier för lämplig förvaring och säker transport bör definieras i nationell rätt, med beaktande av antalet berörda vapen och ammunition samt deras kategori.
- (14) Direktiv 91/477/EEG bör inte påverka de regler i medlemsstaterna som tillåter lagliga transaktioner gällande skjutvapen, väsentliga delar och ammunition via postorder, internet eller *distansavtal* enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾, exempelvis genom internetbaserade auktionskataloger eller radannonser, telefon eller e-post. Det är emellertid mycket viktigt att identiteten på parterna i sådana transaktioner och parternas lagliga rätt att delta i sådana transaktioner är möjliga att kontrollera och faktiskt blir föremål för en sådan kontroll. När det gäller köpare är det därför lämpligt att säkerställa att deras identitet och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

i tillämpliga fall deras tillstånd för förvärv av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition kontrolleras av en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd eller av en offentlig myndighet eller dess företrädare, senast vid leveransen.

- (15) För de farligaste skjutvapnen bör det införas strängare regler i direktiv 91/477/EEG som säkerställer att det inte är tillåtet att förvärva, inneha eller bedriva handel med dessa skjutvapen, med vissa begränsade, vederbörligen motiverade undantag. Om dessa regler inte följs bör medlemsstaterna vidta samtliga lämpliga åtgärder, som skulle kunna innebära beslagtagande av skjutvapnen i fråga.
- (16) Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att tillåta förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för utbildningsändamål, kulturella ändamål, inbegripet film och teater, forskningsändamål eller historiska ändamål. Personer som beviljas tillstånd skulle kunna vara bl.a. vapensmeder, kontrollanstalter, tillverkare, certifierade experter, kriminaltekniker och i vissa fall de som är involverade i film- och tv-inspelningar. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att tillåta enskilda att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A för det nationella försvaret, t.ex. inom ramen för frivillig militär utbildning som föreskrivs i nationell rätt.
- (17) Medlemsstaterna bör kunna välja att bevilja erkända museer och samlare tillstånd för förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska, utbildningsrelaterade eller kulturarvsrelaterade ändamål, under förutsättning att sådana museer och samlare, innan ett sådant tillstånd beviljas, visar att de vidtagit de åtgärder som krävs för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen, också genom lämplig förvaring. Vid beviljande av varje sådant tillstånd bör den specifika situationen beaktas och tas med i beräkningen, t.ex. samlingens karaktär och ändamålen med den, och medlemsstaterna bör säkerställa att det finns ett system för övervakning av samlare och samlingar.
- (18) Vapenhandlare och vapenmäklare bör inte hindras att hantera skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A i fall där förvärv och innehav av sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition undantagsvis är tillåtna, när hantering av dessa är nödvändig för deaktivering eller omvandling eller närhelst annars så är tillåtet enligt direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet. Inte heller bör vapenhandlare och vapenmäklare hindras från att hantera sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i fall som inte omfattas av direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet, t.ex. skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som ska exporteras utanför unionen eller vapen som ska förvärfas av försvarsmakten, polisen eller offentliga myndigheter.
- (19) Vapenhandlare och vapenmäklare bör få vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller skarpa tändrör för ammunition som de anser vara misstänkt. En transaktion kan anses vara misstänkt om den exempelvis inbegriper mängder som är ovanliga för den planerade privata användningen, om köparen inte verkar känna till ammunitionens användning eller om köparen insisterar på att betala i kontanter och samtidigt är ovillig att visa upp identitetsbevis. Vapenhandlare och vapenmäklare bör också kunna rapportera sådana misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna.
- (20) Risken är hög för att akustiska vapen och andra typer av vapen som använder lösa skott omvandlas till verkliga skjutvapen. Det är därför mycket viktigt att ta itu med problemet med sådana omvandlade vapen som används för att begå brottslig verksamhet, i synnerhet genom att låta dem omfattas av direktiv 91/477/EEG. I syfte att undvika risken för att larm- och signalvapen tillverkas på ett sådant sätt som gör dem möjliga att omvandlas till att avfira ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör kommissionen anta tekniska specifikationer för att säkerställa att de inte går att omvandla på ett sådant sätt.
- (21) Med hänsyn till att det finns stor risk för att skjutvapen som inte deaktiverats på rätt sätt reaktiveras och i syfte att höja säkerhetsnivån i hela unionen bör sådana skjutvapen omfattas av direktiv 91/477/EEG. En definition av deaktiverade skjutvapen bör anges som återspeglar de generella principer för deaktivering av skjutvapen som anges i protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, fogat till rådets beslut 2014/164/EU ⁽¹⁾, varigenom protokollet införlivas i unionens rättsliga ramar.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/164/EU av den 11 februari 2014 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (EUT L 89, 25.3.2014, s. 7).

- (22) Skjutvapen som är utformade för militärt bruk, t.ex. AK47 och M16, och som genom sin utformning erbjuder ett val mellan olika avfyringssätt, och manuellt kan ställas in på antingen helautomateld eller halvautomateld, bör klassificeras i kategori A skjutvapen, och därför förbjudas för civilt bruk. Om de omvandlas till halvautomatiska skjutvapen bör de klassificeras i kategori A punkt 6.
- (23) Vissa halvautomatiska skjutvapen kan lätt omvandlas till automatiska skjutvapen och utgör därmed ett hot mot säkerheten. Men även utan en sådan omvandling skulle vissa halvautomatiska skjutvapen kunna vara mycket farliga om de kan rymma många patroner samtidigt. Därför bör halvautomatiska skjutvapen med en fast laddningsanordning som gör det möjligt att avfira många patroner samt halvautomatiska skjutvapen i kombination med en löstagbar laddningsanordning med hög kapacitet förbjudas för civilt bruk. Möjligheten att montera på en laddningsanordning med en kapacitet som överstiger 10 patroner för långa skjutvapen och 20 patroner för korta skjutvapen avgör inte i sig klassificeringen av skjutvapnet i en viss kategori.
- (24) Utan att det påverkar förlängning av tillstånd i enlighet med direktiv 91/477/EEG bör halvautomatiska skjutvapen med kantantändning, inbegripet skjutvapen av kaliber .22 eller mindre, inte klassificeras i kategori A, såvida de inte omvandlats från automatiska skjutvapen.
- (25) Bestämmelserna i direktiv 91/477/EEG gällande Europeiska skjutvapenpasset, som den huvudsakliga handling som krävs för de olika verksamheter som bedrivs av tävlingsskyttar och andra personer som beviljats tillstånd i enlighet med det direktivet, bör förbättras genom att det i de relevanta bestämmelserna införs en hänvisning till skjutvapen i kategori A, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att välja att tillämpa strängare regler.
- (26) Föremål som fysiskt ser ut som skjutvapen (*replikvapen*), men är tillverkade så att de inte kan omvandlas till att avfira ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör inte omfattas av direktiv 91/477/EEG.
- (27) Om medlemsstaterna har nationell rätt som reglerar antika vapen omfattas dessa vapen inte av direktiv 91/477/EEG. Reproduktioner av antika vapen är dock inte av samma historiska värde eller intresse och kan tillverkas med hjälp av moderna tekniker som kan öka livslängden och precisionen. Därför bör reproduktioner ingå i tillämpningsområdet för direktiv 91/477/EEG. Direktiv 91/477/EEG är inte tillämpligt på andra produkter, såsom airsoftvapen, som inte motsvarar definitionen av ett skjutvapen och därför inte regleras genom det direktivet.
- (28) För att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaterna vore det värdefullt om kommissionen gjorde en bedömning av vad som krävs för ett system som kan stödja utbytet av de uppgifter som finns i medlemsstaternas datoriserade register, inbegripet möjligheten att låta varje medlemsstat få tillgång till ett sådant system. Det systemet kan använda en modul från informationssystemet för den inre marknaden (IMI) – inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 ⁽¹⁾ som är särskilt anpassad för skjutvapen. Sådant informationsutbyte mellan medlemsstater bör ske i överensstämmelse med de uppgiftsskyddsregler som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾. När den behöriga myndigheten behöver ha tillgång till uppgifter ur kriminalregistret för en person som ansöker om tillstånd att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör myndigheten i fråga kunna erhålla dessa uppgifter enligt rådets rambeslut 2009/315/RIF ⁽³⁾. Kommissionens bedömning skulle vid behov kunna åtföljas av ett förslag till lagstiftning som beaktar befintliga system för informationsutbyte.
- (29) I syfte att säkerställa ett lämpligt informationsutbyte på elektronisk väg mellan medlemsstaterna rörande beviljade tillstånd för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat och om avslag på ansökningar om tillstånd

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (*IMI-förordningen*) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskydds-förordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23).

att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att skapa ett sådant system för utbyte av information. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet i synnerhet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (31) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (32) Förordning (EU) 2016/679 bör gälla för behandling av personuppgifter inom ramen för direktiv 91/477/EEG. Om personuppgifter som samlats in enligt direktiv 91/477/EEG behandlas i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, bör de myndigheter som behandlar dessa uppgifter följa bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Direktiv 91/477/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (35) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁵⁾.
- (36) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁶⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (37) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/477/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

1. I detta direktiv avses med

1. *skjutvapen*: varje bärbart vapen med pipa som avfyrar, är avsett att avfyras eller kan omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, om det inte utesluts från den definitionen av någon av anledningarna i del III i bilaga I. Skjutvapen klassificeras i del II i bilaga I.

Ett föremål ska anses kunna omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne om

- a) det liknar ett skjutvapen, och
 - b) det på grund av sin konstruktion eller sina materialegenskaper kan omvandlas på detta sätt,
2. *väsentlig del*: pipan, stommen, lådan, inklusive både övre och nedre i tillämpliga fall, manteln, cylindern samt slutstycket, vilka, som separata delar, tillhör samma kategori som det skjutvapen på vilket de är eller är tänkta att vara monterade,
 3. *ammunition*: alla patroner eller deras komponenter, inklusive patronhylsor, tändhattar, drivladdningar, kulor eller projektiler som används i skjutvapen, förutsatt att dessa komponenter själva omfattas av krav på tillstånd i den berörda medlemsstaten,
 4. *larm- och signalvapen*: anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som inte kan omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne,
 5. *salutvapen och akustiska vapen*: skjutvapen som har omvandlats särskilt så att de endast kan avfyras lösa skott för användning vid t.ex. teaterföreställningar, fotografering, film- och tv-inspelningar, återskapande av historiska händelser, parader, idrottsevenemang och utbildning,
 6. *deaktiverade skjutvapen*: skjutvapen som har gjorts permanent obrukbara genom åtgärder som medför att det berörda skjutvapnets samtliga väsentliga delar gjorts definitivt oanvändbara och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle möjliggöra någon form av reaktivering av skjutvapnet,
 7. *museum*: en permanent institution som verkar i samhällets tjänst och för dess utveckling, är öppen för allmänheten och förvärvar, bevarar, bedriver forskning om och ställer ut skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings-, kulturarvs- eller fritidsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,

⁽¹⁾ EUTL 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUTL 160, 18.6.2011, s. 19).

8. *samlare*: varje fysisk eller juridisk person som samlar in och bevarar skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings- eller kulturarvsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,
 9. *vapenhandlare*: varje fysisk eller juridisk person vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
 - a) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, hyra ut, reparera, ändra eller omvandla skjutvapen eller väsentliga delar,
 - b) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, ändra eller omvandla ammunition,
 10. *vapenmäklare*: varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
 - a) förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition,
 - b) arrangera överföringen av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition inom en medlemsstat, från en medlemsstat till en annan medlemsstat, från en medlemsstat till ett tredjeland eller från ett tredjeland till en medlemsstat,
 11. *olaglig tillverkning*: olaglig tillverkning eller sammansättning av skjutvapen, väsentliga delar till dessa och ammunition
 - a) med hjälp av väsentliga delar till skjutvapen som varit föremål för olaglig handel,
 - b) utan tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 4 av en behörig myndighet i den medlemsstat där tillverkningen eller sammansättningen har skett, eller
 - c) utan märkning av vapnen då de tillverkas i enlighet med artikel 4,
 12. *olaglig handel*: förvärv, försäljning, leverans, transport och överföring av skjutvapen, väsentliga delar till dessa eller ammunition från en medlemsstat eller genom denna medlemsstat till en annan medlemsstat, om någon av de berörda medlemsstaterna inte tillåter det i enlighet med detta direktiv eller om skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen inte har märkts i enlighet med artikel 4,
 13. *spårning*: en systematisk utredning av hur skjutvapen och i förekommande fall väsentliga delar till dessa och ammunition går från tillverkare till köpare, i syfte att hjälpa medlemsstaternas behöriga myndigheter att upptäcka, utreda och analysera olaglig tillverkning och olaglig handel.
2. Vid tillämpning av detta direktiv ska en person betraktas som bosatt i det land som anges i adressen i någon officiell handling som utvisar personens hemvist, såsom pass eller nationellt identitetskort som visas upp för behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller för en vapenhandlare eller en vapenmäklare vid kontroll vid förvärv eller av innehav. Om en persons adress inte framgår av hans eller hennes pass eller nationella identitetskort ska bosättningslandet avgöras på grundval av andra officiella bevis för bosättning som godtas i den berörda medlemsstaten.
3. Ett *europiskt skjutvapenpass* ska på begäran utfärdas av en medlemsstats behöriga myndigheter till en person som legalt förvärvat och använder ett skjutvapen. Passet ska ha en giltighetstid på högst fem år, som kan förlängas, och det ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga II. Det ska vara en personlig handling där det eller de skjutvapen förs in som passets innehavare äger och använder i enlighet med passet. Då skjutvapnet används ska passet alltid medföras av den berörda personen och eventuella förändringar i skjutvapeninnehavet eller i skjutvapnets egenskaper ska anges i passet, liksom förlust eller stöld av skjutvapnet.”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

1. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte, om de vapen som används lagligen förvärvats och innehas i enlighet med detta direktiv.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på förvärv eller innehav av vapen och ammunition i enlighet med nationell rätt av försvarsmakten, polisen eller de offentliga myndigheterna. Det ska inte heller tillämpas på överlåtelse som regleras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1).”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. När det gäller skjutvapen som tillverkats i eller importerats till unionen den 14 september 2018 eller senare ska medlemsstaterna säkerställa att alla skjutvapen eller väsentliga delar som släpps ut på marknaden har

a) försetts med en tydlig, permanent och unik märkning utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen, och

b) registrerats i enlighet med detta direktiv utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen.

2. Den unika märkning som avses i punkt 1 a ska inbegripa tillverkarens namn eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret, om detta inte redan framgår av serienumret, samt om möjligt modellen. Detta ska inte påverka möjligheten att anbringa tillverkarens varumärke. Om en väsentlig del är för liten för att kunna märkas i enlighet med denna artikel ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller en alfanumerisk eller digital kod.

Märkningskraven för skjutvapen och väsentliga delar som är av särskilt stort historiskt värde ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje enskild förpackning med komplett ammunition märks på ett sådant sätt att tillverkarens namn, varupartiets identifikationsnummer, kalibern och ammunitionstypen anges.

Vid tillämpning av punkt 1 och den här punkten får medlemsstaterna välja att tillämpa bestämmelserna i konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen.

När ett skjutvapen eller dess väsentliga delar överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk ska medlemsstaterna dessutom säkerställa att det eller de förses med den unika märkning som föreskrivs i punkt 1 och som tillåter identifiering av den enhet från vilken överföringen har skett.

2a. Kommissionen ska anta genomförandeakter med tekniska specifikationer för märkningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet. Sådana system ska inbegripa åtminstone

a) registrering av vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på den medlemsstatens territorium,

b) licens eller tillstånd för vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet på den medlemsstatens territorium, och

c) en prövning av den berörda vapenhandlarens eller vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga. I fråga om juridiska personer gäller prövningen både den juridiska personen och den fysiska person eller de personer som leder företaget.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Det registret ska omfatta alla de uppgifter med anknytning till skjutvapen som krävs för att spåra och identifiera skjutvapnen i fråga, däribland

- a) typ, märke, modell, kaliber och serienummer för varje skjutvapen samt den märkning som anbringats på dess stomme eller låda som en unik märkning i enlighet med punkt 1, varigenom varje skjutvapens unika identitet ska fastställas,
- b) det serienummer eller den unika märkning som anbringats på de väsentliga delarna, om det eller den skiljer sig från märkningen på skjutvapnets stomme eller låda,
- c) namn och adress avseende leverantörerna av och förvärvarna av eller ägarna till skjutvapnet, tillsammans med relevant eller relevanta datum, och
- d) angivelser om omvandlingar eller ändringar av skjutvapnet som leder till att dess kategori eller underkategori ändras, inklusive certifierad deaktivering eller skrotning, med relevant eller relevanta datum.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna behåller uppgifterna för skjutvapen och väsentliga delar i registret, inklusive tillhörande personuppgifter, under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Registeruppgifterna för skjutvapen och de väsentliga delar som avses i första stycket i denna punkt och tillhörande personuppgifter ska kunna tas del av

- a) för myndigheter med behörighet att bevilja eller återkalla de tillstånd som avses i artikel 6 eller 7 eller för myndigheter med behörighet för tullförfaranden för en period om 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och
- b) för myndigheter med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder för en period om 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifterna raderas från registret vid utgången av de perioder som anges i andra och tredje stycket. Detta påverkar inte fall där specifika personuppgifter har överförs till en myndighet med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder och används i det specifika sammanhanget, eller till andra myndigheter som är behöriga för jämförbara ändamål som föreskrivs i nationell rätt. I dessa fall ska de behöriga myndigheternas behandling av sådana uppgifter regleras av den berörda medlemsstatens nationella rätt, till fullo i överensstämmelse med unionsrätten, i synnerhet dess uppgiftsskyddsbestämmelser.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Vapenhandlare och vapenmäklare ska vara skyldiga att, så länge verksamheten bedrivs, föra ett register där varje skjutvapen och varje väsentlig del som omfattas av detta direktiv och som de tagit emot eller lämnat ut registreras, tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att identifiera och spåra det berörda skjutvapnet eller de berörda väsentliga delarna, särskilt uppgifter om typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörens och förvärvares namn och adress.

Efter det att deras verksamhet har upphört ska vapenhandlarna och vapenmäklarna överlämna det registret till de nationella myndigheter som är ansvariga för det register som avses i första stycket.

Medlemsstater ska säkerställa att vapenhandlare och vapenmäklare som är etablerade på dess territorium rapporterar transaktioner som inbegriper skjutvapen eller väsentliga delar utan onödigt dröjsmål till de behöriga nationella myndigheterna, att vapenhandlare och vapenmäklare kan kommunicera elektroniskt med de myndigheterna för sådana rapporteringsändamål och att registret uppdateras omedelbart efter det att de mottagit uppgifter om sådana transaktioner.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska se till att alla skjutvapen vid varje givet tillfälle kan kopplas till sina respektive ägare.”

4. Artikel 4a ska ersättas med följande:

”Artikel 4a

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har beviljats en licens eller, när det gäller skjutvapen i kategori C, för personer som har erhållit ett särskilt tillstånd för förvärv och innehav av sådana skjutvapen i enlighet med nationell rätt.”

5. Artikel 4b ska utgå.

6. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har giltiga skäl och som

a) fyllt 18 år; undantag ska dock göras för dels annat förvärv än köp, dels för innehav av skjutvapen avsedda för jakt och tävlingsskytte, förutsatt att personer under 18 år i detta fall har föräldrarnas tillstånd eller får vägledning från en förälder eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens eller befinner sig på ett licensierat eller på annat sätt godkänt träningscenter och att föräldern, eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens, tar ansvar för lämplig förvaring enligt artikel 5a, och

b) inte kan antas utgöra en fara för sig själva eller andra eller för allmän ordning och säkerhet. Det faktum att en person har befunnits skyldig till ett uppsåtligt våldsbrott, ska anses tala för att sådan fara föreligger.

2. Medlemsstaterna ska ha ett övervakningssystem, där övervakningen kan ske fortlöpande eller på annat sätt, i syfte att säkerställa att de villkor för tillstånd som fastställs i nationell rätt är uppfyllda under den tid som tillståndet gäller och att det görs bedömningar av bl.a. relevant medicinsk och psykologisk information. De specifika formerna ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Om något av dessa villkor för tillstånd inte längre är uppfyllt ska medlemsstaterna återkalla respektive tillstånd.

Medlemsstaterna får inte förbjuda personer bosatta inom deras territorier att inneha skjutvapen som förvärvats i en annan medlemsstat, om de inte förbjuder förvärv av samma typ av skjutvapen inom sitt eget territorium.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen i kategori B ska återkallas om det framkommer att den person som beviljades det tillståndet innehar en laddningsanordning som är möjlig att montera på halvautomatiska skjutvapen med centralantändning eller repeterande skjutvapen och

a) som kan innehålla mer än 20 patroner, eller

b) i fall av långa skjutvapen kan innehålla mer än 10 patroner,

såvida inte personen har beviljats tillstånd enligt artikel 6 eller tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

Artikel 5a

För att minimera risken att en obehörig person får tag i skjutvapen och ammunition ska medlemsstaterna fastställa regler för lämplig övervakning av skjutvapen och ammunition samt regler för hur dessa ska förvaras på ett lämpligt och säkert sätt. Skjutvapen och ammunition till skjutvapen får inte förvaras lättillgängligt tillsammans. Lämplig övervakning ska innebära att den person som lagligt innehar skjutvapnet eller ammunitionen i fråga har kontroll över det/den under dess transport och användning. Kontrollnivån för lämpliga förvaringsarrangemang ska återspegla antal och kategori av de berörda skjutvapnen och ammunitionen i fråga.

Artikel 5b

Medlemsstaterna ska, i fall då skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition i kategorierna A, B eller C förvärvas och säljs genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU (*), säkerställa att identitet och, när så krävs, tillstånd för förvärvaren av skjutvapnet, de väsentliga delarna eller ammunitionen kontrolleras före eller allra senast vid leveransen av dessa till personen i fråga genom

- a) en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd, eller
- b) en offentlig myndighet eller en företrädare för den myndigheten.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

Artikel 6

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A. De ska säkerställa att skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som innehas olagligt i strid med detta förbud beslagtas.

2. För skydd av säkerheten för kritisk infrastruktur, kommersiell sjöfart, konvojer av högt värde och känsliga fastigheter och för ändamål som rör det nationella försvaret, utbildnings-, kultur- och forskningsändamål samt historiska ändamål, får de nationella behöriga myndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall bevilja tillstånd för skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A om detta inte är i strid mot allmän säkerhet eller allmän ordning.

3. Medlemsstaterna får i särskilda enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall besluta att bevilja samlare tillstånd att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A, under förutsättning att strikta säkerhetsvillkor är på plats och att samlarna för de nationella behöriga myndigheterna visar att åtgärder vidtagits för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen och att skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen i fråga förvaras på ett säkert sätt motsvarande de risker som är förbundna med obehörig tillgång till sådana produkter.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samlare som beviljats tillstånd enligt första stycket i denna punkt är identifierbara i det register som avses i artikel 4. Sådana samlare med tillstånd ska vara skyldiga att föra register över samtliga skjutvapen i kategori A som de innehar, och nämnda register ska vara tillgängligt för de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna ska inrätta ett lämpligt övervakningssystem för sådana samlare med tillstånd, med beaktande av alla relevanta faktorer.

4. Medlemsstaterna får tillåta vapenhandlare eller vapenmäklare att inom ramen för sin respektive yrkesutövning – och under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda – förvärva, tillverka, deaktivera, reparera, leverera, överföra och inneha skjutvapen, väsentliga delar till skjutvapen och ammunition i kategori A.

5. Medlemsstaterna får tillåta museer att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna får tillåta tävlingsskyttar att förvärva och inneha halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6 eller 7 under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) En tillfredsställande bedömning av de relevanta uppgifterna till följd av tillämpningen av artikel 5.2.
- b) Tillhandahållande av bevis för att den berörda tävlingsskytten aktivt tränar inför eller deltar i skyttetävlingar som erkänns av en officiellt erkänd skyttesportorganisation i den berörda medlemsstaten eller av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

- c) Tillhandahållande av ett intyg från en officiellt erkänd skyttesportorganisation som styrker att
- i) tävlingsskytten är medlem i en skytteklubb och regelbundet har bedrivit tävlingsskytte vid denna klubb under minst tolv månader, och
 - ii) skjutvapnet i fråga uppfyller de specifikationer som krävs för utövande av en skyttegren som erkänns av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

När det gäller skjutvapen i kategori A punkt 6 får medlemsstater som tillämpar ett militärt system som grundar sig på allmän värnplikt och som under de senaste 50 åren har tillämpat ett system med överföring av militära skjutvapen till personer som lämnar armén efter att ha fullgjort sin militärtjänst, bevilja dessa personer tillstånd, i deras egenskap av tävlingsskyttar, att behålla ett skjutvapen som använts under den obligatoriska militärtjänstgöringen. Den relevanta offentliga myndigheten ska omvandla dessa skjutvapen till halvautomatiska skjutvapen, och ska regelbundet kontrollera att de personer som använder skjutvapnen inte utgör en risk för den allmänna säkerheten. Bestämmelserna som fastställs i första stycket leden a, b och c ska tillämpas.

7. Tillstånd som beviljas enligt denna artikel ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år.”

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”Tillstånden för innehav av skjutvapen ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år. Ett tillstånd kan förnyas eller förlängas om de villkor som låg till grund för att det beviljades fortfarande är uppfyllda.”

b) Följande punkt ska införas:

”4a. Medlemsstaterna får besluta att bekräfta, förnya eller förlänga tillstånd för halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6, 7 eller 8 avseende ett skjutvapen som klassificerats i kategori B, och som lagligen förvärvats och registrerats före den 13 juni 2017, i enlighet med de övriga villkor som fastställs i detta direktiv. Dessutom får medlemsstaterna tillåta att sådana skjutvapen förvärvas av andra personer som beviljats tillstånd av medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv, i dess ändrade lydelse genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 (*).

(*) Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 137, 24.5.2017, s. 22).”

8. I artikel 8 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Om en medlemsstat förbjuder eller kräver tillstånd för förvärv och innehav av ett skjutvapen i kategori B eller C inom sitt territorium, ska den underrätta de andra medlemsstaterna om detta; dessa stater ska enligt artikel 12.2 föra in en uttrycklig anmärkning om detta förhållande i varje europeiskt skjutvapenpass som de utfärdar för ett sådant skjutvapen.”

9. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

1. Bestämmelserna för förvärv och innehav av ammunition ska vara desamma som de som gäller för innehav av de skjutvapen som ammunitionen är avsedd för.

Förvärv av laddningsanordningar för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vilka kan innehålla mer än 20 patroner eller mer än 10 patroner vad gäller långa skjutvapen ska tillåtas endast för personer som beviljas tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

2. Vapenhandlare och vapenmäklare får vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller delar av ammunition som de med fog anser vara misstänkt på grund av sin karaktär eller omfattning, och ska rapportera varje försök till sådan transaktion till de behöriga myndigheterna.”

10. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 10a

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition inte kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
2. Medlemsstaterna ska som skjutvapen klassificera anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av tekniska specifikationer för larm- och signalvapen som tillverkas i eller importeras till unionen den 14 september 2018 eller efter detta datum, för att säkerställa att de inte går att omvandla till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2. Kommissionen ska anta en första sådan genomförandeakt senast den 14 september 2018.

Artikel 10b

1. Medlemsstaterna ska låta en behörig myndighet kontrollera åtgärderna för deaktivering av skjutvapen för att säkerställa att ändringarna av ett skjutvapen gör alla dess väsentliga delar definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Medlemsstaterna ska föreskriva att det i samband med denna kontroll utfärdas ett intyg och en annan handling av vilka det framgår att skjutvapnet deaktiverats, och att vapnet förses med en väl synlig märkning i detta syfte.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av standarder och teknik för deaktivering som säkerställer att alla väsentliga delar av ett skjutvapen görs definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
3. De genomförandeakter som avses i punkt 2 ska inte vara tillämpliga på skjutvapen som deaktiverats före den dag då de genomförandeakterna börjar tillämpas, såvida inte dessa skjutvapen överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dagen.
4. Medlemsstaterna får inom två månader efter den 13 juni 2017 underrätta kommissionen om sina nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som tillämpades före den 8 april 2016 och motivera på vilka sätt säkerhetsnivån som säkerställs av dessa nationella standarder och tekniker är likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 (*), som började tillämpas den 8 april 2016.
5. När medlemsstaterna underrättar kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska kommissionen, senast 12 månader efter underrättelsen, anta genomförandeakter som fastställer huruvida nämnda nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som det underrättats om säkerställde att skjutvapen deaktiverades med en säkerhetsnivå likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
6. Innan dessa genomförandeakter som avses i punkt 5 börjar tillämpas ska varje skjutvapen som deaktiverats i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker tillämpade före den 8 april 2016 när det överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden stämma överens med de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Skjutvapen som deaktiverats före den 8 april 2016 i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker och som bedömts säkerställa en säkerhetsnivå likvärdig med de tekniska specifikationer för deaktivering av

skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016, ska anses vara deaktiverade skjutvapen, inbegripet när de överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dag då de genomförandeakter som avses i punkt 5 började tillämpas.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga (EUT L 333, 19.12.2015, s. 62)."

11. I titeln på kapitel 3 ska ordet "gemenskapen" ersättas med ordet "unionen".

12. I artikel 11 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Skjutvapen får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12, överföras från en medlemsstat till en annan endast i enlighet med det förfarande som fastställs i den här artikeln. Det förfarandet ska också tillämpas på överföring av skjutvapen efter försäljning genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i direktiv 2011/83/EU."

13. Artikel 12 punkt 2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Utan hinder av punkt 1 får jägare och återskapare av historiska händelser i fråga om skjutvapen i kategori C, samt tävlingsskyttar i fråga om skjutvapen i kategorierna B eller C och skjutvapen i kategori A för vilka tillstånd beviljats, undantagsvis enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a, utan det föregående tillstånd som avses i artikel 11.2 inneha ett eller flera skjutvapen under en resa genom två eller flera medlemsstater i syfte att utöva sin verksamhet, förutsatt att

a) de har ett europeiskt skjutvapenpass, där skjutvapnet eller skjutvapnen är införda, och

b) de kan styrka skälen för resan, särskilt genom uppvisande av en inbjudan eller något annat bevis på sin jaktverksamhet, tävlingsskytteverksamhet eller verksamhet rörande återskapande av historiska händelser i den medlemsstat som är destinationsland."

b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Detta undantag ska dock inte tillämpas på resor till en medlemsstat som enligt artikel 8.3 antingen förbjuder förvärv och innehav av skjutvapnet i fråga eller som kräver ett tillstånd för vapnet. I detta fall ska i så fall detta uttryckligen anmärkas i Europeiska skjutvapenpasset. Medlemsstaterna får även vägra att tillämpa detta undantag i fall av skjutvapen i kategori A för vilka ett tillstånd beviljats enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a."

14. I artikel 13 ska följande punkter läggas till:

"4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska på elektronisk väg utbyta information om tillstånd som beviljats för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat samt information om avslag på ansökningar om tillstånd som föreskrivs i artiklarna 6 och 7 av säkerhetsskäl eller med avseende på den berörda personens pålitlighet.

5. Kommissionen ska ombesörja ett system för utbyte av information såsom anges i denna artikel.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa de närmare bestämmelserna för det systematiska utbytet av information på elektronisk väg. Kommissionen ska anta de första sådana delegerade akter senast den 14 september 2018."

15. Artikel 13a ska ersättas med följande:

"Artikel 13a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 13 juni 2017.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 13b

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

17. I artikel 15 punkt 1 ska ordet ”gemenskapens” ersättas med ordet ”unionens”.

18. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Senast den 14 september 2020 och vart femte år därefter ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, inklusive en kontroll av dess bestämmelsers ändamålsenlighet, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag till åtgärder, särskilt i fråga om kategorierna av skjutvapen i bilaga I och de frågor som rör genomförandet av systemet för Europeiska skjutvapenpasset, märkningen och ny teknik, t.ex. konsekvenserna av friformsframställning med 3D-skrivare, användning av QR-kod och användning av radiofrekvensidentifiering (RFID).”

19. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. Del II ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av detta direktiv klassificeras skjutvapen i följande kategorier:”

b) Led A ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska utgå.

ii) I kategori A ska följande punkter läggas till:

”6. Automatiska skjutvapen som omvandlats till halvautomatiska skjutvapen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4a.

7. Följande halvautomatiska skjutvapen med centralantändning:
 - a) Korta skjutvapen med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om
 - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en lösttagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner sätts in i det.
 - b) Långa skjutvapen med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om
 - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en lösttagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner sätts in i det.
8. Halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.
9. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.”

iii) Kategori B ska ersättas med följande:

”Kategori B – Skjutvapen för vilka det krävs tillstånd

1. Repeterande korta skjutvapen.
2. Korta skjutvapen med enkelskott med centralantändning.
3. Korta vapen med enkelskott med kantantändning, vars totala längd är mindre än 28 cm.
4. Halvautomatiska långa skjutvapen vars laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner då det rör sig om skjutvapen med kantantändning och mer än tre men mindre än tolv patroner då det rör sig om skjutvapen med centralantändning.
5. Halvautomatiska korta skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A punkt 7 a.
6. Halvautomatiska långa skjutvapen som står upptagna i kategori A punkt 7 b vars laddningsanordning och patronläge tillsammans inte kan innehålla mer än tre patroner och där laddningsanordningen kan tas bort eller det inte är uteslutet att vapnet med hjälp av vanliga verktyg kan omändras på sådant sätt att laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner.
7. Repeterande och halvautomatiska långa skjutvapen med slätborrade lopp som inte överstiger 60 cm i längd.
8. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
9. Halvautomatiska skjutvapen för civilt bruk som liknar vapen med automatisk mekanism andra än de som står upptagna i kategori A punkterna 6, 7 eller 8.”

iv) Kategori C ska ersättas med följande:

”Kategori C – Skjutvapen och vapen som ska anmälas

1. Repeterande långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori B punkt 7.
2. Långa skjutvapen med räfflade lopp för enkelskott.
3. Halvautomatiska långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A eller B.
4. Korta vapen för enkelskott med kantantändning vars totala längd inte är mindre än 28 cm.

5. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
6. Skjutvapen i kategorierna A eller B eller denna kategori som har deaktiverats i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Enkelskotts långa skjutvapen med slätborrade lopp som släpps ut på marknaden den 14 september 2018 eller senare.”

v) Kategori D ska utgå.

c) Led B ska utgå.

2. Del III ska ersättas med följande:

”III. Definitionen av *skjutvapen* ska i denna bilaga inte omfatta föremål som stämmer med definitionen men som

- a) är gjorda för larm, signalering, livräddning, djurslakt eller harpunfiske eller för industriellt eller tekniskt bruk, förutsatt att de bara kan användas i ett sådant syfte,
- b) betraktas som antika vapen, om dessa inte har inkluderats i kategorier som fastställs i del II och är föremål för nationell rätt.

I avvaktan på samordning inom unionen får medlemsstaterna tillämpa sin nationella rätt på skjutvapnen i denna del.”

20. I bilaga II ska led f ersättas med följande:

”f) Anmärkningarna:

’Rätten att resa till en annan medlemsstat med ett eller flera i passet uppräknade skjutvapen i kategorierna A, B eller C förutsätter ett eller flera föregående tillstånd från den besökta medlemsstaten. Sådana tillstånd får noteras i passet.

Ett sådant föregående tillstånd som avses ovan är i princip inte nödvändigt för att resa med ett skjutvapen i kategori C i syfte att delta i jakt eller återskapa historiska händelser eller med ett skjutvapen i kategorierna A, B eller C för att delta i tävlingsskytte, förutsatt att resenären har ett skjutvapenpass och kan styrka skälet för resan.’

Om en medlemsstat har informerat de andra medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.3 om att innehav av vissa skjutvapen i kategori B eller C är förbjudet eller kräver tillstånd ska en av följande anmärkningar läggas till:

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) är förbjuden.’

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) kräver tillstånd.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 14 september 2018 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

2. Med avvikelse från punkt 1 i den här artikeln, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.3 och 4.4 i direktiv 91/477/EEG i dess ändrade lydelse senast den 14 december 2019. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

3. När en medlemsstat antar bestämmelserna enligt punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna när det gäller skjutvapen som förvärvats före den 14 september 2018 upphäva kravet att lämna uppgift om innehav av sådana skjutvapen i punkterna 5, 6 eller 7 till och med den 14 mars 2021.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 maj 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

C. ABELA

Ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll)

(Europeiska unionens officiella tidning L 95 av den 7 april 2017)

I texten i hela förordningen

I stället för: "(EU) 2017/..."

ska det stå: "(EU) 2017/625".

I stället för: "EUT L ..., ..., s. ..."

ska det stå: "EUT L 95, 7.4.2017, s. 1".

Sidan 95, artikel 135

I stället för: "1. Direktiv 95/46/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 (*) ska tillämpas i den utsträckning den information som behandlas via Imsoc innehåller personuppgifter såsom de definieras i artikel 2 a i direktiv 95/46/EG och i artikel 2 a i förordning (EG) nr 45/2001.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1)."

ska det stå: "1. Direktiv 95/46/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 (1) ska tillämpas i den utsträckning den information som behandlas via Imsoc innehåller personuppgifter såsom de definieras i artikel 2 a i direktiv 95/46/EG och i artikel 2 a i förordning (EG) nr 45/2001.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1)."

Sidan 113, underskrifterna

I stället för: "På rådets vägnar

...

Ordförande"

ska det stå: "På rådets vägnar

I. BORG

Ordförande".

I stället för: "På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande"

ska det stå:

"På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande".

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014

(Europeiska unionens officiella tidning L 171 av den 29 juni 2016)

Sidan 3, skäl 12

I stället för: "... Därför införs genom denna förordning vissa skyldigheter om att rapportörer ska omfattas av tillsyn ..."

ska det stå: "... Därför införs genom denna förordning vissa skyldigheter för rapportörer under tillsyn ...".

Sidan 25, artikel 14.3

I stället för: "... under dess kontroll ska kunna rapportera interna överträdelser av denna förordning."

ska det stå: "... under dess kontroll internt ska kunna rapportera överträdelser av denna förordning."

Sidan 28, artikel 20.1 a

I stället för: "... för att mäta resultatet hos en investeringsfond ..."

ska det stå: "... för att mäta resultatet hos investeringsfonder ...".

Sidan 28 artikel 20.1 c led i

I stället för: "... för att mäta resultatet hos en investeringsfond ..."

ska det stå: "... för att mäta resultatet hos investeringsfonder ...".

Sidan 33, artikel 24.1 a

I stället för: "... för att mäta resultatet hos en investeringsfond ..."

ska det stå: "... för att mäta resultatet hos investeringsfonder ...".

Sidan 43, artikel 35.1 d

I stället för: "allvarligt och återkommande ..."

ska det stå: "allvarligt eller återkommande ...".

Sidan 47, artikel 42.2 första stycket led e

I stället för: "... hos administratören eller en rapportör under tillsyn."

ska det stå: "... hos administratörer eller rapportörer under tillsyn."

Sidan 47, artikel 42.2 första stycket led f

I stället för: "Administrativa sanktionsavgifter som är minst tre gånger så höga ..."

ska det stå: "Maximala administrativa sanktionsavgifter som är minst tre gånger så höga ...".

Sidan 47, artikel 42.2 första stycket led h

I stället för: "... maximala administrativa sanktionsavgifter till ett belopp på minst: ..."

ska det stå: "... maximala administrativa sanktionsavgifter på minst: ...".

Sidan 48, artikel 43.1 c

I stället för: "Den ansvariga personens befattning."

ska det stå: "Graden av ansvar hos den ansvariga personen."

Sidan 53, artikel 51.4

I stället för: "... får den behöriga myndigheten ..."

ska det stå: "... ska den behöriga myndigheten ...".

Sidan 55, artikel 56.1 b (införandet av ett nytt tredje stycke i artikel 19.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014)

I stället för: "... som utförs av personer i ledande ställning i ett företag för kollektiva investeringar där personen i ledande ställning, eller denne närstående personer, har investerat, inte anmälas om personen i ledande ställning i företaget ..."

ska det stå: "... som utförs av förvaltare i ett företag för kollektiva investeringar där personen i ledande ställning, eller denne närstående personer, har investerat, inte anmälas om förvaltaren i företaget ...".

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV